

Stille Verwondering

Wat mij verwondert

En soms overdondert

Zijn de gedachtes in het zijn

Soms groot soms klein

Als een warm vonkje, heel fijn.

Zo in de maneschijn

In de stilte van de volgende morgen

Waar het licht doorbreekt, heb ik weinig zorgen

Een vogel fluit

De wereld spreekt niet luid

Een moment waar niemand een oordeel vel

Waar tijd niet telt

Wat blijft is enkel het ervaren

Zo fijn, sinds enkele jaren

Roselien Brondy